

het s / t / o / r / t / f / r / o / n / t

MILIEUGROEP 20 JAAR

In dit nummer:

Voorwoord	2
Het bestuur	2
Een moeilijke opdracht <i>Mieke Berg</i>	2
Terugblik van een oud- secretaris <i>Loes Dieben</i>	3
<i>Hans de Lange</i>	4
Hellinglandschap Schinnen-Spaubeek <i>Jan Hermans</i>	5
<i>Armand Cremers</i>	6
Kroniek	7
Spelen met zandbakken <i>Akke Bink</i> <i>Dorith van Gestel</i>	13
Het onderzoek van de wetenschapswinkel: een persoonlijke terugblik <i>Hugo Hoofwijk</i> <i>Derk-Jan Stobbelaar</i>	15
De toekomst	16

Beste lezer,

Wij bieden u hierbij een extra-uitgave van onze nieuwsbrief “het Stortfront” aan, gemaakt ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van de Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek. Een jubileum is een moment om stil te staan en terug te kijken naar de afgelopen jaren. In deze jubileumuitgave treft u daarom een kroniek aan van de afgelopen 20 jaar.

Enkele oud-bestuursleden kijken in dit jubileumnummer terug op hun lidmaatschap van de Milieugroep. Nog steeds zijn zij zeer betrokken bij het wel en wee van onze vereniging, ook al wonen sommigen ver weg.

De laatste jaren stonden voor de Milieugroep vooral in het teken van het project van de Wetenschapswinkel van de Wageningen Universiteit. In dit stortfront zijn daarom bijdragen opgenomen van onderzoekers en studenten die meegewerkt hebben aan dit project.

Dat wij gesprekspartners zijn van o.a. gemeenten blijkt uit bijdragen van Burgemeester Cremers van Beek en wethouder Hermans van Schinnen.

Wij wensen u veel leesplezier!

*“Van
buitenstaander zijn
we deelnemer
geworden.”*

Voorwoord

Wij vieren dit jaar het 20-jarig bestaan van de Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek.

Natuurlijk is dit een moment om ons af te vragen wat we als vereniging hebben bereikt. Het belangrijkste is dat wij invloed hebben gekregen op de manier waarop gemeenten en provincie denken over de toekomst van de groeven, het omliggende deel van het Centraal Plateau en het hellingenlandschap tussen Spaubeek, Schinnen en Nuth. Van buitenstaander zijn we deelnemer geworden. We praten mee over de landschapsvisie en de toekomstige inrichting van de groeven. Dit hebben wij o.a. bereikt via het project van de wetenschapswinkel van Wa-

geningen UR maar zeker ook door constant invloed uit te oefenen op de politiek: gemeenten en provincie. Iedere keer opnieuw ons standpunt verwoorden, met mensen gaan kijken naar de groeven, het Centraal Plateau en naar de Meertensgroeve, onze “voorbeeldgroeve”.

Maar dit alles was nooit mogelijk geweest zonder de steun van onze trouwe leden. Hun steun, in welke vorm dan ook, maakt het voor ons als bestuur mogelijk door te gaan in onze pogingen het Centraal Plateau te behouden als een groene oase van rust, stilte en prachtige vergezichten, met daarin de groeven als verborgen valleien.

Het bestuur

Het bestuur

In de afgelopen periode van 20 jaar hebben we een aantal bestuursleden zien vertrekken en gelukkig ook weer nieuwe mensen zien komen. Op het moment dat onze vereniging het 10-jarig bestaan vierde namen we afscheid van Loes Dieben, die vrijwel vanaf het begin als secretaris lid was van het bestuur. Een jaar eerder was Jacques Hougardy, een van de drijvende krachten achter de oprichting van de Milieugroep vanwege gezondheidsproblemen al afgetreden als bestuurslid. Jacques

overleed in 2006. In de jaren die volgden vertrokken ook Jan Soogele, Mieke Berg Hans de Lange en Ron Linssen uit het bestuur. Wij bedanken hen voor hun jarenlange inzet voor onze vereniging.

Het bestuur is thans als volgt samengesteld:

Voorzitter: Nol Simons

Secretaris: Ine Crouzen

Penningmeester: vacature

Leden: Conny Maase, Paul Bergmans

Een moeilijke opdracht

Twintig jaar geleden werd ik lid van de vereniging met de moeilijke naam MRSWM. Net als Ine studeerde ik milieukunde aan de Open Universiteit (nooit afgemaakt) en op dat moment was ik bezig met het module milieueffectrapportage (MER) De MER die was opgesteld in verband met de plannen voor uitbreiding van de stortplaats was de directe aanleiding voor de oprichting van onze vereniging. Ik zag hiermee een kans om de theorie aan de praktijk te toetsen. Een ver-

schil met de meeste andere leden is dat ik nooit de overlast, stank, lawaai en stof aan den lijve heb gevoeld en zodoende enigszins afstandelijk betrokken was.

Ik heb daarbij geleerd dat de Mer-procedure wel degelijk zin had. Het rapport was voor ons een belangrijk studieboek waaruit we leerden dat er naast de overlast ook problemen konden ontstaan t.a.v. natuur, watervervuiling, stortgas enz. Met die kennis waren wij in staat om tij-

dens de procedure gefundeerd bezwaar te kunnen maken. Door steeds waakzaam te zijn (Nol, Loes en Ine beheersten en beheersen die rol geweldig), konden een aantal belangrijke zaken zoals de aanleg van een verbindingsweg tussen de groeven in Schinnen en Spaubeek, het volstorten van de groeve in Spaubeek - zaken die de rust en het aanzien van de omgeving erg veranderd zouden hebben - worden voorkomen.

Aangezien het mijn taak was om toe te zien op de resultaten van grondwateronderzoek e.d. heb ik me zeer verwonderd over de desinteresse van gemeentelijke en provinciale functionarissen t.a.v. de cijfers waarbij regelmatig allerlei waarden, ook saneringswaarden werden overschreden. Verbaasd heb ik me ook over de snelle verandering van functies in die kringen.

Hoe vaak moesten wij niet weer ons verhaal van voren af aan vertellen aan weer een nieuwe ambtenaar. Het kost veel geld om jaarlijks dat onderzoek te doen en vervolgens verdwijnt het rapport in een la. Men zou er toch lering uit moeten trekken!

Wie had kunnen voorzien dat we als vereniging 20 jaar hiermee bezig zouden zijn. Mijns inziens is het te danken aan de vasthoudendheid en ijver van Nol, van Ine en in het verleden van Loes die erg veel tijd en moeite geïnvesteerd hebben, dat onze vereniging nog steeds bestaat en door instanties als een ter zake kundige gesprekspartner wordt gezien. Het meedenken over de afwerking van het gebied is hier een goed voorbeeld van. Ik sluit af met mijn felicitaties bij dit 20-jarig jubileum en wens de vereniging veel succes in de komende jaren.

“Wie had kunnen voorzien dat we als vereniging 20 jaar hiermee bezig zouden zijn.”

Terugblik van een vertrokken secretaris.....

Het begon allemaal met een klein stukje in het Nutherkrantje over een nieuwe vergunning voor de stortplaats in de Nagelbeek. We woonden nog niet lang op de Hegge, maar we hadden de vuilnisberg al wel ontdekt. Ik volgde een cursus voor milieuvorlichter van de Milieufederatie en ik vond dat ik maar eens wat meer moest weten. Ik ging op de uitnodiging in het krantje in en zo ontmoette ik in ‘t Schöpke een heer die al een tijdje bezig was met de kwalijke gevolgen van een afvalberg: Jacques Hougardy. Er waren ook twee heren, Nol en Bob uit de Nagelbeek die vreesden voor hun rust en ruimte omdat de uitbreiding van het stort vlak bij hun huis zou moeten plaatsvinden. Na wat gepraat werd er besloten een oprichtingsvergadering uit te schrijven om tot een groep mensen te komen die zou proberen de plannen voor een zeer grote vuilnisbelt en een overslagstation voor huisvuil in Nuth tegen te houden, of op zijn minst te veranderen. Op die volgende vergadering werd er een bestuur gevormd, een naam bedacht : Milieugroep Regionaal Stort Westelijke

Mijnstreek en niemand kon toen nog weten wat we over ons hadden afgeroepen!!

Avonden rapporten, vergunningen, plannen en officiële stukken lezen; handtekeningen verzamelen; brieven schrijven enz. Zorgen dat we er mensen bij betrokken die méér wisten dan wij, vooral op het gebied van scheikunde, wet -en regelgeving en organisatie van het provinciebestuur. Gelukkig hadden we veel steun van de Limburgse Milieufederatie.

Er waren ook ludieke acties: barricades voor de ingang van het stort met een vergaderruimte in een boerenwagen van fruitteler Houtvast; interviews op de regionale radiozender; protesten tegen het gebruik van parfum, verspreid om eindelijk eens van de stank rond het stort af te zijn! Was het weer niet goed, want: welke stoffen zaten er in het parfum?? Dan toch misschien maar een helicopter boven de afvalberg laten draaien?? Zelfs de burgemeester vertrouwde mij tijdens een interview bij radio Limburg toe, dat als hij alles van tevoren geweten had hij er nooit aan was begonnen! Wij

“Zelfs de burgemeester vertrouwde mij tijdens een interview bij radio Limburg toe, dat als hij alles van tevoren geweten had hij er nooit aan was begonnen!”

bleven vechten tot aan de Raad van State toe en bleven ook later nog lastig!!!

We bemoeiden ons ook in het kader van de veiligheid met de uitbreiding van het vliegveld Beek: wat zou er in een noodgeval gebeuren als er een vliegtuig in de groeve zou vallen?? Leuke plek voor hulpdiensten.....

We bleven pleiten voor natuurontwikkeling in de groeve van Spaubeek en voor het stoppen van verdere ontgrondingen in de helling bij Nuth en Spaubeek....

Na 10 jaar ging ik verhuizen en droeg de hele paperassenwinkel over aan de nieuwe secretaris Ine. Toch kwam er nooit een einde aan en nu zijn we **20 jaar** verder en nóg is de vereniging niet overbodig!! Wat een geweldig uithoudingsvermogen!!!!!! En wat een geweldig succes!!!!!!

Een prachtig jubileum gewenst van oud-secretaris Loes Dieben.

Kop voor artikel op binnenpagina

Zelf woon ik (Hans de Lange) nu alweer bijna 4 jaar in Vlissingen. Ine en Nol vroegen mij iets te schrijven i.v.m. het 20-jarig bestaan van onze vereniging. Ik wil niet in het verleden duiken, maar jullie op de hoogte brengen van zaken die zich afspelen buiten Zuid-Limburg.

Hier is geen Milieugroep Regio-Vlissingen o.i.d. Is er dan hier dus helemaal niets aan de hand? Helaas dus wel! Aan de orde is bijvoorbeeld de bouw van nog een kerncentrale in Borssele. Een ander probleem in Vlissingen is de overtuiging (heel naïef dus...) dat de grond onder een grote chemische wasserij op een diepte van 1,5 meter wel schoon zou zijn en er dus fijn allerlei bouwplannen op losgelaten konden worden. Op 4 meter diepte zaten ze nog altijd in de chemische rommel te wroeten. Grappig (??) is ook dat bij het tot Vlissingen behorende dorp Rithem een oude stortplaats is, waar vroeger vooral 's nachts gebruik van werd gemaakt en die ook enthousiast gebruikt is als afvalberging van de chemische industrie Hoechst. Dit was allemaal geen probleem voor de gemeente Vlissingen! Nadat de berging 'vol' was werd er een laagje van 1-1,5 meter grond over gekieperd en klaar waren ze. Op het oude stort staat nu een 'natuurcamping'!!!!

De rommel is zich al ijverig aan het omhoogwerken door dat "beschermende" laagje grond heen tot ergernis van de campinggasten. Wegblijven van die camping dus, ondanks het mooie uitzicht over de Westerschelde en de nabijheid van een naaktstrand!

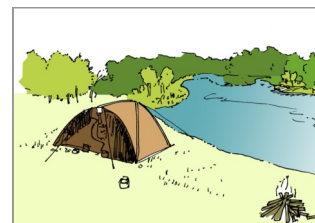
Naast deze locatie staat een serie afgeschreven en onrendabele windmolens te wieken die op termijn gaan verdwijnen. Nieuwe komen er niet voor in de plaats want o.a. de provincie-Zeeland is van mening dat er al genoeg molens binnen de grenzen staan. Daarom een oproep aan alle superactieve leden van de MRSWM: "als jullie je op milieugebied zitten te vervelen, kom gerust deze kant op! Hier is nog genoeg te doen. Heerlijk weer opnieuw beginnen te stoeien met saneringen, watermonsters en grondwaterstromen." Ondersteuning is verzekerd van de Zeeuwse Miliefederatie. Deze club kan het ook al helemaal niet goed doen wegens hun kritische opstelling t.a.v. mosselvisserij en fanatieke Zeeuwen die nog geen vierkante centimeter polder willen teruggeven aan de natuur. Ook wordt oppositie tegen de megalomane plannen van de Belgische (Antwerpen en Gent) havenbestuurders hen niet in dank afgenomen. Als het aan die instanties ligt wordt de Westerschelde uitgediept tot formaat Nieuwe Waterweg of liefst nog dieper.

"We mogen echter niet uit het oog verliezen dat milieu een zaak blijft van lange adem en een grote gezonde portie wantrouwen. "

Beste MRSWM-leden: 15 jaar ben ik min of meer actief geweest binnen onze vereniging en ik constateer dat er veel is bereikt. Ik ga niet in op de in de praktijk bereikte doelstellingen. We zijn inmiddels een gerespecteerde gesprekspartner geworden met een groot netwerk en de kracht en mogelijkheden om autoriteiten en bestuurders in beweging te zetten. Daar kunnen we trots op zijn. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat milieu een zaak blijft van lange adem en een grote gezonde portie wantrouwen. Als één ding wel is gebleken, is het

de dubbele agenda van diverse overheden en daar moeten we tegen blijven strijden. Op dat punt is er geen verschil tussen Schinnen, Vlissingen of Zimbabwe. Ik blijf jullie uiteraard op de voet volgen en hoop over 20 jaar weer gevraagd te worden iets te mogen bijdragen aan de jubileumuitgave van 40 jaar MRSWM.

Hans de Lange
Vlissingen.

Hellingenlandschap Schinnen-Spaubeek

Essentiële groene verbinding tussen Geleenbeekdal en Centraal Plateau

Direct aan en zuidelijk van de A76 ligt een uitgestrekt en bijzonder hellinglandschap dat gekenmerkt wordt door het grote hoogteverschil tussen de Geleenbeek en het Plateau van Schimmert, een open landschap met glooiingen, coulissen en andere lijnvormige elementen. Weiden, zijbeken, holle wegen, graften, zichtlijnen en vergezichten zijn markant onderdeel van dit landschap. Een ander bijzonder kenmerk bevindt zich bovenaan de helling, tussen Spaubeek, Schinnen en Nuth; hier liggen twee zandgroeven waarvan de ontgrondingsactiviteiten vrijwel voltooid zijn.

Door de menselijke hand is de herkenbaarheid van de verschillende landschappen verloren gegaan. De visie Corio Glana (die de beekontwikkeling tussen Heerlen en Geleen stimuleert) beschrijft het gebied en de gewenste kwaliteitsimpuls. Om dit onderdeel van Corio Glana nader uit te werken is in 2009 gestart met het opstellen van een integrale ontwikkelingsvisie over het gebied. Het rapport is in juni 2010 opgeleverd en omvat het volgende ideale beeld:

De realisatie van een cultuurlandschap waarin de relaties tussen mens en landschap weer

worden hersteld en herkenbaar zijn. Er wordt ingezet op een markant landschap waarbinnen de acht aanwezige landschapstypen zich ten opzichte van elkaar onderscheiden en de basis vormen voor de benodigde kwaliteitsimpuls. Enkele voorbeelden van maatregelen om dit te bereiken zijn: de hermeandering van de Geleenbeek, het herstel het kleinschalige cultuurlandschap rond de kernen, realisatie van de ecologische hoofdstructuur: een natte en droge (eco)passage onder de snelweg A76/het spoor door en inpassing van industrie en bebouwing in het landschap.

Met betrekking tot de twee groeven die binnen het projectgebied liggen worden geen uitspraken gedaan over de wijze waarop ze afgewerkt moeten worden. Er worden wel aanbevelingen gedaan, het gaat immers om een bijzonder kenmerk van het gebied dat na ontgroning weer beleefbaar moet worden voor de inwoners en recreanten.

De visie is uitgewerkt door Heusschen*Copier en werd aangestuurd door een projectteam waarin de gemeenten Beek en Schinnen, het waterschap Roer en Overmaas, Natuurmonumenten, Landschapspark De Graven en de provincie Limburg vertegenwoordigd waren.

“De realisatie van een cultuurlandschap waarin de relaties tussen mens en landschap weer worden hersteld en herkenbaar zijn.”

Daarnaast hebben er ook diverse klankbord-groepbijeenkomsten plaatsgevonden. Door te kiezen voor een integrale uitwerking van de ontwikkelingsvisie ligt er nu een plan dat breed gedragen wordt. De visie zal als basis dienen voor toekomstig op te stellen beleid.

Om tot realisatie van het genoemd eindbeeld te komen, zijn nog enkele verdiepingsslagen nodig. Hierbij spelen onderwerpen als de afwer-

king c.q. de verdere afgraving van de groeven en natuurlijk de financiering een rol. Zodra daar meer duidelijkheid over bestaat, zal gestart worden met de besteksuitwerking.

Gemeente Schinnen,
Jan Hermans, wethouder

Kop voor artikel op binnenpagina

Al 20 jaar zet de Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek zich in voor de kwaliteit van het buitengebied van onze gemeente en daarbuiten en dan met name voor de ontwikkelingen rondom groeven in Spaubeek en Schinnen. Het gebied rondom deze groeven kenmerkt zich namelijk door de vele ontwikkelingen en tegenstrijdige belangen (ecologisch versus economisch). Om grip te krijgen op die ontwikkelingen en belangen heeft de Milieugroep in 2009 door de Wetenschapswinkel van de Wageningen UR een inspirerende rapportage op laten stellen, welke in september 2009 aan mij is aangeboden.

teel wordt vervaardigd komt daar voor een belangrijk deel aan tegemoet. In de visie van de Milieugroep komt de groeve terug bij de gemeenschap, hetgeen ik een aardige doelstelling vindt. Vraag voor de toekomst is echter hoe die afronding gerealiseerd kan worden op een wijze die naar tevredenheid van alle partijen is. Ik verwacht en hoop dan ook dat de Milieugroep zich daarvoor blijft inzetten.

In ieder geval kan geconcludeerd worden dat de Milieugroep Regionale Stort Westelijke Mijnstreek zich reeds meer dan 20 jaar met succes heeft ingezet voor de kwaliteit van onze leefomgeving. Daarbij is de Milieugroep niet alleen op de barricades gesprongen indien de situatie dat vereiste, maar zit de meerwaarde van de Milieugroep juist in het aandragen van nieuwe ideeën.

Dergelijke initiatieven kunnen alleen maar geroemd worden en vanaf deze plaats wil ik dan ook de Milieugroep van harte feliciteren met haar jubileum en veel succes toewensen voor de toekomst.

Armand Cremers
Burgemeester van Beek

“Daarbij is de Milieugroep niet alleen op de barricades gesprongen indien de situatie dat vereiste, maar zit de meerwaarde van de Milieugroep juist in het aandragen van nieuwe ideeën.”

Wij zijn namelijk, samen met de gemeente Schinnen en Landschapspark De Graven, bezig met de visievorming op de omgeving van de groeven in Schinnen en Spaubeek. De aangeboden rapportage van de Milieugroep hebben wij als belangrijke bouwsteen in onze visie meegenomen. De Milieugroep wordt zelfs betrokken in dat proces. Wij zijn ons er immers van bewust dat de groeven geen losstaande elementen zijn, maar een wezenlijk onderdeel uitmaken van de omgeving. Wij als gemeente zouden, net als de Milieugroep, een natuurlijke afronding van de groeve waarbij het gebied ook beleefbaar moet zijn voor de recreant, een goede invulling vinden. De visie die momen-

Kroniek 1990 — 2010

1990

Op 5 januari 1990 vindt de oprichtingsvergadering van de Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek plaats.

De bestaande overlast van de groeve Schinnen plus de uitbreidingsplannen vormen een serieuze bedreiging voor woon – en leefklimaat, voor flora en fauna. Niet alleen in Schinnen maar ook in Spaubeek wil men afval storten en beide groeven via een weg over het plateau verbinden. Ook denkt men erover om de groeve in Schinnen nog verder uit te breiden. Er zal een groot ontvangstemplacement moeten komen en er zijn plannen voor een groot milieupark boven op de stortplaats.

1991

Ook is er veel verzet tegen een convenant tussen gemeenten, provincie en Rijkswaterstaat over nieuwe op- en afritten voor de A76 en een nieuwe toegangsweg naar de stortplaats.

Wij vinden de plannen voor de Oost – Westbaan op vliegveld Beek verontrustend. Het toenemende vliegverkeer boven de stortplaats en de duizenden vogels op het stort lijkt ons dat een zeer ongewenste en onveilige combinatie.

1992

Wij bestuderen de MER/ afvalstoffenvergunning en ook het bestemmingsplan “Regionale afvalverwerking Westelijke Mijnstreek” en dienen uitgebreide bezwaarschriften in.

De afvalberg groeit gestaag verder en de (stank)overlast neemt toe.

1993

In februari organiseren wij een blokkade van de stortplaats. De buurt heeft meer dan genoeg van de stankoverlast, meer dan genoeg ook van loze beloften van de vergunninghouder. De provincie als vergunningverlener moet opdrazen. Afsproken wordt de stankoverlast tegen te gaan door de werkwijze op de stortplaats aan

te pakken.

De GGD gaat onderzoeken of de stortplaats negatieve effecten heeft op de gezondheid van de mensen in de omgeving.

De provincie verleent goedkeuring aan de plannen rond de stortplaats(en). De Milieugroep stelt beroep in bij de Raad van State.

1994

Dat beroep zorgt er in ieder geval voor dat de Raad van State een strengere geurnorm opstelt voorafgaand aan de definitieve behandeling.

Desondanks vermindert de overlast niet. Daarom volgt er ook dit jaar opnieuw een blokkade van de stortplaats en weer veelvuldig overleg met provincie, gemeenten en vergunninghouder. Het resultaat is dat de provincie besluit dat het Streekgewest (exploitant van de stortplaats) een dwangsom zal moeten betalen indien men zich niet aan de vergunning houdt. Ook komt er een geuronderzoek en moeten op korte termijn plannen worden ingediend voor een gasonttrekkingssysteem.

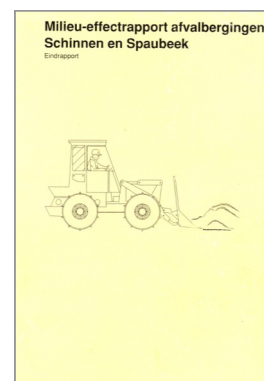
1995

Wij vieren het vijfjarig bestaan tijdens de straatkermis in Nagelbeek en planten een aantal bomen in de Nagelbekergubbe. Het stortgas dat hierbij uit het talud ontwijkt geeft ons te denken over de overlevingskansen van die nieuwe aanplant.

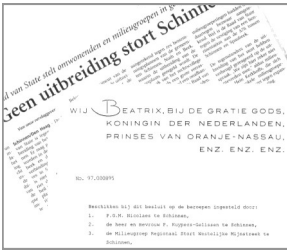
Wij spreken in tijdens een hoorzitting over de Oost-Westbaan; veiligheid, gezondheid en milieuhinder zijn hierbij onze thema's. Een combinatie van veel vliegtuigen boven het stort met de grote aantallen vogels die de stortplaats aantrekt lijkt ons ongewenst.

1996

Ondanks de “klimaatverbetering” tussen de milieugroep en de autoriteiten blijft het nodig om bezwaarschriften in te dienen (behandeling van het percolaatwater, het storten van baggerslib).

Kroniek 1990 — 2010

Zelfs de Raad van State hebben we nodig om plannen te mogen inzien die verband houden met de afvalstoffenvergunning.

In de loop van de jaren zijn wij gaan inzien dat activiteiten op het Centraal Plateau heel veel invloed hebben op de omgeving. Wij geven daarom onze statuten een ruimere invulling. Een van de doelstellingen luidt nu: "het bevorderen van de instandhouding en verbetering van de natuur – en landschapsecologische waarden en van het milieu in het algemeen in Schinnen en omgeving." Hiermee hebben wij kunnen voorkomen dat men ons bij eventuele bezwaren al snel "niet ontvankelijk" verklaart.

van de hand.

De bekendmaking door de provincie dat er geen Oost-Westbaan wordt aangelegd en er geen groot nieuw bedrijventerrein komt op het Centraal Plateau tussen Schinnen, Spaubeek en Nuth stemt ons zeer tevreden.

1999

Wij mogen aanschuiven bij een overleggroep "Groeve Spaubeek: hoe nu verder?" en dachten toen nog echt mee te mogen praten.

Wel slagen wij erin om, samen met andere groepen, een groot illegaal mestbassin op het plateau verwijderd te krijgen.

1997

Goed nieuws voor ons (dus ook Schinnen en omgeving!). De Raad van State concludeert dat de aanwezige landschappelijke waarden zwaarder wegen dan de voorgenomen grootschalige uitbreiding van de zandgroeven en de stortplaats. Kort en krachtig: er gaat een streep door de uitbreiding van de ontgrondingen (gevolgd door het storten van afval) in Schinnen (fase 6), door de verbindingsweg over het plateau en door het plan om ook in Spaubeek afval te storten.

2000

Schinnen fase 3 raakt aardig vol. Er worden steeds meer vraagtekens geplaatst bij het storten van afval. Veel afval wordt of gerecycled. Er ontstaat overcapaciteit bij stortplaatsen. Aan het eind van het jaar besluit men om te stoppen met het storten van afval in Schinnen. (Men gaat er nog vanuit dat dit van tijdelijke aard is.)

Wij vieren het 10-jarig bestaan van de Milieugroep met de publicatie "Hoop Vol! Hoopvol!?" en bieden dit op 24 november op de stortplaats aan de heer Rootert van Essent Milieu aan.

Uit veel bijdragen in dit boek blijkt dat men ons als serieuze gesprekspartner is gaan beschouwen. De toenmalige Gedeputeerde voor milieubeleid schreef: "Als ik terugblik denk ik dat de terechte kritische, maar ook constructieve opstelling van de milieugroep in belangrijke mate heeft bijgedragen aan een andere benadering van ons provinciaal denken over het omgaan en storten van afval en de winning van delfstoffen. Ik hoop dat U ons kritisch blijft volgen."

Dit laatste zijn wij zeker blijven doen!

2001

Bij de provincie "aan de bel getrokken" omdat we nog steeds niet meepraten over de toekomst van de groeve Spaubeek. Resultaat: de "betrokkenen" zitten nog niet op een lijn.

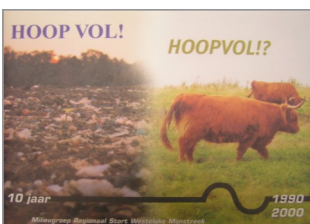

Wij besluiten om krachten te bundelen. Samen met andere natuur/milieugroepen starten wij een actie "Behoud Centraal Plateau".

Bij de provincie denkt men erover om de stortplaats voor recyclingactiviteiten te gaan benutten., iets dat niet strookt met onze gedachten over de toekomst van het Centraal Plateau .

1998

Alhoewel het Ontwerp Grondstoffenplan Limburg voorziet in een verdere ontgraving van de groeve Spaubeek besluit de provincie dit niet uit te voeren. De actie "Behoud Centaal Plateau" in dit jaar, waarbij meer dan 1500 handtekeningen aan GS van Limburg worden aangeboden, is misschien mede van invloed geweest op de voor ons positieve besluitvorming. Tevens gingen de sets ansichtkaarten en de wandelroute over het Centraal Plateau gretig

Kroniek 1990 — 2010

Wanneer het zover is mogen we meepraten. We krijgen wel de beschikking over technische onderzoekgegevens (o.a. over de stabiliteit van het paperslib).

De oplossing van Essent voor de groeve Spaubeek is de aanvoer van (veel) lichtvervuilde grond en deze dan mengen met het paperslib waarna het geheel over de groeve wordt verspreid. Daarna zou dan natuur ontwikkeld kunnen worden in de afgewerkte groeve. Ook moet er een nieuwe verbindingsweg over het Plateau naar de groeve Schinnen komen. Natuurontwikkeling daar zijn wij wel voor maar niet op deze manier en zeker niet wanneer wij geen enkele invloed op de plannen hebben.

Wat wel als muziek in de oren klinkt is dat Essent de eerste 10 jaar waarschijnlijk niet gaat storten in fase 4/5 en dat de kans zelfs groot is dat er nooit meer afval gestort zal worden.

Op het volgestorte deel van de afvalberging kent Essent de nodige problemen. De bovenaf-dichting schuift op een bepaalde plaats af en er is sprake van stankoverlast door problemen met de gasafvoer.

2002

Zou je kunnen typeren als het jaar van de Meertensgroeve. Wij willen niet langer toekijken hoe anderen de problematiek rond de groeve Spaubeek willen oplossen. De Meertensgroeve is, net als Spaubeek een zandgroeve en na ontgronding niet opgevuld en nu een natuurmonument. Met een excursie naar beide groeven willen wij de betrokken partijen ons idee over de toekomst van de groeve Spaubeek duidelijk maken; de groeve moet na exploitatie gelaten worden zoals hij is..de natuur doet dan verder zelf het werk! Voor alle deelnemers wordt een informatiemap gemaakt. Titel: "Groeve Houben Spaubeek: Onze invulling; geen opvulling"

De gemeente Nuth ziet brood in een diepere ontgronding van de groeve bij het bedrijventerrein "de Horsel". Wij stellen ons kritisch op. Hoelang gaat dit duren. Waarmee wordt deze groeve opgevuld? Wat is de toekomstige bestemming ?

Nog steeds zijn er problemen op de stortplaats in Schinnen. De "moeilijke" verhouding tussen Essent en de ontgronder/verhuurder is er debet aan dat Essent niet alle noodzakelijke herstelwerkzaamheden kan uitvoeren. Wij dringen bij de provincie aan op een definitieve oplossing. Juridisch ligt dit erg moeilijk!

2003

GS heeft, zo lezen wij in de krant, een besluit genomen over de groeve Spaubeek. Gekozen zou zijn voor de visie van Essent, dus gedeeltelijk opvullen met lichtvervuilde grond en mengen met het paperslib. Natuurlijk maken wij bezwaar hiertegen. Ondanks alle toezeggingen van de zijde van de provincie hebben wij nauwelijks inspraak gehad.

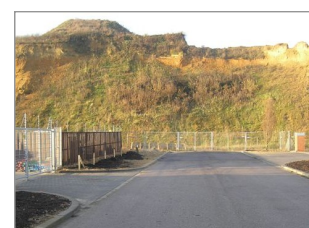
Wanneer dan in een besluitenlijst van de provincie te lezen valt dat er duidelijkheid moet worden verkregen over het vergroten van de bestaande groeves in het gebied Spaubeek – Nuth besluiten we om tot actie over te gaan: een activiteitendag in het najaar met als thema: "Centraal Plateau: behouden zo". Heel veel mensen maakten gebruik van de gelegenheid om "nader kennis te maken" met het CP en genoten van de rust en de ruimte.

De Wet Openbaarheid van Bestuur hebben we nodig om in het bezit te komen van onderzoeksrapporten over het paperslib. Een door ons ingeschakelde deskundige concludeert dat de bovenlaag van dit paperslib te vergelijken is met veengrond. Die wordt in Nederland toch ook niet overal afgegraven en gemengd met andere grond!

2004

Wij zorgen ervoor dat een verbindingspad tussen Molshaag en Diependaal weer op de kaart van de "Herinrichting Centraal Plateau" terechtkomt. Diependaal zou anders een doodlopende holle weg worden!

Grote opluchting! Ontgronder/verhuurder en Essent hebben hun geschil bijgelegd. Essent heeft weer onbeperkte toegang tot het stort om onderhoud- en herstelwerkzaamheden uit te

Kroniek 1990 — 2010

voeren.

Er waren genoeg redenen om in te spreken tijdens een raadsvergadering in Nuth waar de raad akkoord ging met een vergunningaanvraag om op "de Horsel" zilverzand te gaan winnen. Wij sturen daarop ook een brief naar Provinciale Staten waarin wij erop aandringen dat zij van GS een consequent ontgrondingenbeleid eisen, in overeenstemming met het Grondstoffenplan Limburg.

Met wethouder en gemeenteraadsleden van Schinnen bezoeken wij de Meertensgroeve in Vilt en het Centraal Plateau. Wij hopen dat het beeld dat zij hebben kunnen vormen mede bepalend zal zijn in de toekomstige besluitvorming.

De activiteitendag Centraal Plateau staat in het teken van "vrachtwagen en dode hoek". Niet zo vreemd gezien de dreiging van weer vele jaren grote aantallen vrachtauto's door Schinnen en Spaubeek als besloten zou worden de groeven geheel of gedeeltelijk op te vullen.

Wij overleggen met Essent over het landschapsplan voor de stortplaats in Schinnen. We letten daarbij vooral op de ecologische en landschappelijke inpassing en een "dasvriendelijke" inrichting.

2005

Het ontgrondingenbeleid van de provincie wordt herzien. Wij hebben gesprekken met de provincie en men vraagt ons om een actieve inbreng in het traject van de herziening van het grondstoffenbeleid.

Essent mag van het ministerie van VROM geen lichtverontreinigde grond met papierslib mengen! De gemeente Schinnen neemt nu voorlopig geen standpunt in over een noodzakelijke verbindingsweg.

Wij spreken dit jaar met ontgronders en provincie over nieuwe ontgrondingsvergunningen in Schinnen en Spaubeek omdat de oude vergunningen verlopen zijn.

Toch weer onenigheid tussen Essent en ontgronder. Als gevolg hiervan treedt vertraging op

bij de aanleg van de noodzakelijke bovenaf-dichting en de uitvoering van het landschapsplan in fase 1 en 2.

2006

Essent wil op de stortplaats een proef starten met alternatieve gewassen voor de productie van biobrandstof. Wanneer de proef slaagt wil men in de toekomst deze gewassen op de stortplaats verbouwen. Weg landschapsplan! Wij houden vast aan het door de provincie goedgekeurde landschapsplan

Door de beperkte publicatie van de vergunning (alleen in kranten van Oostelijke Mijnstreek) hebben wij geen zienswijze ingediend over de ontgrondingsvergunning bij "de Horsel".

Op het plateau vliegen modelvliegtuigjes met straalmotoren. Wij maken bezwaar bij de gemeente Nuth. Thermiek moet een milieuvergunning aanvragen en vliegen met straalmotoren wordt verboden (tijdelijk!?).

En dan was er nog de reclamemast langs de A76. Storend in het Geleenbeekdal. Een bron van licht en voor velen een bron van ergernis. Dat de vergunningverlener (gemeente Schinnen) in dit geval de plank volledig heeft misgeslagen blijkt uit het feit dat deze mast op 21 december (langste nacht) door "Natuur en Milieu" in samenwerking met de provinciale milieufederaties wordt verkozen als de "Lelijkst verlichte plek van Nederland". Niet iets om trots op te zijn!

B&W van de gemeente Schinnen staan in principe niet afwijzend tegenover de afwerking van fase 4 en 5 met lichtvervuilde grond. Maar de gemeente vraagt wel (financiële) compensatie van Essent. Wij wijzen op de te verwachte negatieve effecten en gelukkig is ook de beleidscommissie niet direct voorstander van deze visie van B&W.

In Maastricht wordt de "Landschapsvisie Zuid-Limburg" gepresenteerd. Zo'n landschapsvisie zouden wij ook moeten hebben voor "ons gebied". Wij gaan op zoek naar mensen, instanties die ons daarbij kunnen helpen.

*Kroniek 1990 – 2010***2007**

De grote kudde Schotse Hooglanders verdwijnt van de stortplaats. Droevig om te vernemen dat er geen betere oplossing was dan het doden van deze prachtige dieren.

Wij maken bezwaar tegen het verlenen van ontheffing van de Flora- en Faunawet voor het verstoren van de das door de ontgronding bij "de Horsel". Na overleg met de gemeente Nuth en toezeggingen van hun kant zijn wij van mening dat een verdere beroepsgang niet nodig is. Afsproken wordt een jaarlijks overleg afgesproken over de voortgang van de ontgronding.

Het landschapsplan van de stortplaats wordt alsmaar niet uitgevoerd. Wij vragen de provincie de vergunning zodanig te wijzigen dat dit landschapsplan voor eind van het jaar is gerealiseerd. De provincie stemt hierin toe maar geeft Essent nog een jaar extra ruimte.

We wandelen met de nieuwe burgemeester van Schinnen over het Centraal Plateau. De wandeling werd als prettig en wederzijds informatief ervaren.

Zeer teleurstellend daarentegen was de opstelling van de wethouder van die gemeente in een beleidscommissievergadering. Niet alleen wij maar ook de commissieleden en de Provincie hebben het verkeerd begrepen. Er is geen sprake van dat de gemeente voorstander is van niet opvullen!

De Wetenschapswinkel van Wageningen Universiteit gaat voor ons onderzoek doen naar de toekomst van de groeven. De voorlopige titel: "Nieuwe perspectieven voor zandgroeven in Zuid-Limburg".

2008

Studenten en onderzoekers van Wageningen UR en de Hogeschool Van Hall/Larenstein komen met een aantal deelrapporten ten behoeve van het "grote onderzoek". Het wordt een jaar van vele vergaderingen, presentaties, wandelingen met studenten en onderzoekers.

In de gemeente Schinnen vindt een bestuurlijke "wisseling van de wacht" plaats, voor ons zeker

niet nadelig. Er is nu veel meer begrip voor onze visie over de groeven en het Centraal Plateau.

Na jarenlang plannen gepresenteerd te hebben voor het opvullen van de groeve Spaubeek lijkt Essent nu andere ideeën te hebben. Er is bij Natuurmonumenten geïnformeerd of zij belangstelling hebben deze groeve over te nemen. Van die kant is wel belangstelling maar alleen als beide groeven en het omliggende gebied zich kunnen ontwikkelen tot een robuuste verbindingzone voor flora en fauna.

Modelvliegclub Thermiek heeft inmiddels een vergunning aangevraagd in het kader van de Wet Milieubeheer. Wij stellen ons positief op, maar vinden wel dat er binnen strikte kaders (veiligheid, geluidsnormen etc) moet worden gevlogen.

Eind van het jaar nodigt Essent de omwonenden uit om een kijkje te nemen op de stortplaats waar men bezig is met het aanbrengen van de uiteindelijke bovenafdichting.

2009

Wij worden uitgenodigd mee te praten over het groevengebied in het kader van de "Groene Waarden".

In het kader van het "Wageningen-onderzoek" vinden in januari in Spaubeek en Schinnen twee zeer druk bezochte informatie- en discussieavonden over de toekomst van de groeven. Omwonenden geven duidelijk hun mening hoe men die toekomst het liefst ziet: groen met eventueel extensieve recreatie. Daarnaast zijn vertegenwoordigers van gemeenten, provincie, Essent, Landschapspark de Graven aanwezig. Ook de ontgronders tonen belangstelling!

Bij de provincie wordt een aanvraag ingediend om het resterende deel van de groeve Spaubeek te mogen ontgronden. Deze ontgronding zal volgens het nieuwe provinciale beleid een maatschappelijk draagvlak moeten hebben. Of dat, gezien alle recente ontwikkelingen, realiseerbaar is, is nog maar de vraag.

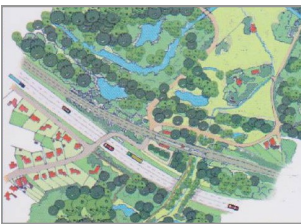
In september wordt dan door Derk-Jan Stobbe-

Kroniek 1990 — 2010

laar van de Wetenschapswinkel Wageningen Universiteit het eindrapport “Groeven en Graven” gepresenteerd. De eerste exemplaren worden aangeboden aan de burgemeesters van Beek en Schinnen en Leon Frederix van Landschapspark De Graven. Met dit rapport hebben wij meer aanzien gekregen. Wij maken deel uit van de klankbordgroep “Hellingen Spaubeek Schinnen- Nuth”, betrokken bij het opstellen van een landschapsvisie voor het gebied. Ook zitten wij in een overleggroep over de toekomst van de groeven.

De aansluiting van de buitenring Parkstad op de A76 komt steeds dichterbij! Wij reageren op de startnotitie betreffende de aansluiting Nuth.

2010

De aangevraagde ontgrondingsvergunning voor de groeve Spaubeek wordt door de provincie geweigerd. Onenigheid tussen partijen, het ontbreken van aanvullende gegevens en het tijdpad dat ter beschikking stond zijn de redenen voor die weigering. Dit wil overigens niet zeggen dat er naderhand niet opnieuw een ontgrondingsaanvraag kan worden gedaan.

Wij reageren op het ontwerp-bestemmingsplan “de Horsel”. Wij stellen ons kritisch op i.v.m. verdere uitbreiding richting Schinnen en ideeën over hogere kantoorpanden langs de A76. Later lezen we in de krant dat op basis van provinciaal beleid deze kantoorpanden niet worden toegestaan!

Ons verzoek aan de provincie om de aan de ontgronder verleende milieuvergunning voor Spaubeek in te trekken wordt geweigerd. Wel

bereiken wij dat wanneer er toch nog een nieuwe ontgrondingsvergunning komt de ontgronder wordt geadviseerd een nieuwe milieuvergunning aan te vragen aangepast aan de dan heersende omstandigheden.

De Raad van State geeft ons grotendeels geen gelijk inzake onze bezwaren tegen de milieuvergunning van Thermiek. Wij hadden o.a. graag gezien dat de maximale hoeveelheid geluid niet mag toenemen t.o.v. de huidige situatie. Wel hebben wij enig succes met onze opmerking dat verstoringsgevoelige vogels ook een kans moeten krijgen om ook in dit gebied te broeden.

In Plinthos wordt de landschapsvisie gepresenteerd voor de hellingen Spaubeek-Schinnen-Nuth met o.a. een faunapassage in de buurt van Reymersbeek. Een visie waarin elementen uit “Groeven en Graven” terug te vinden zijn.

In Wageningen vieren we het 25 jarig bestaan van de Wetenschapswinkel. Het project “Groeven en Graven” werd niet alleen in een van de workshops als voorbeeld gebruikt maar stond ook dominant in een jubileumboekje. Niet alleen wij hebben van dit project geprofiteerd, ook voor de wetenschapswinkel en alle studenten is dit project een aparte ervaring geweest.

Nieuwe milieuvergunning stort

Wanneer medio dit jaar de “Meest Milieuvriendelijke Variant” van de aansluiting Buitenring op de A76 bij Nuth wordt gepresenteerd beseffen wij dat een belangrijk deel van de zojuist gepresenteerde landschapsvisie hier zwaar onder te lijden zal hebben.

Er valt voor ons nog veel werk te verzetten!!

Illustraties

De illustraties in dit Jubileumstortfront zijn voor het merendeel afkomstig uit het archief van de Milieugroep. Enkele foto's zijn beschikbaar gesteld door de studenten van de hogeschool Van Hall/Larenstein die hebben meegewerkt aan het onderzoek van de Wetenschapswinkel. Ook zijn enkele schetsen opgenomen uit het rapport “Groeven en Graven” van de Wetenschapswinkel van Wageningen UR en uit deelrapporten van studenten die hebben bijgedragen aan het onderzoek. De foto's van burgemeester Cremers en wethouder Hermans zijn door de gemeente Beek, respectievelijk de gemeente Schinnen ter beschikking gesteld. De schets van de “turborotonde” boven de A76 bij De Horsel is overgenomen uit de Tracénota/MER Aansluiting Nuth.

Spelen met zandbakken

In september werd het rapport “Groeven en Graven” van de Wetenschapswinkel Wageningen aangeboden aan de burgemeesters van Beek en Schinnen. In het rapport bevat bijdragen van 15 studenten van zowel Wageningen Universiteit als Hogeschool Van Hall Larenstein. Akke Bink en Dorith van Gestel, twee deeltijdstudenten Tuin- en Landschapsinrichting van Larenstein, blikken terug op hun afstudeerproject en de samenwerking met de milieugroep.

wel iets anders dan het tekenen in een vlak gebied.”

“Dat reliëf betekent ook een heel andere omgang met water,” vult Akke aan. “Waar over het algemeen in ons laagland wordt geprobeerd om land te ontwateren, speelt in het heuvelland vaak het probleem van te snelle afstroming van het regenwater en juist verdroging van de bodem. Ook ontstaat in bepaalde seizoenen een piekbelasting op het beken- en rivierensysteem. Onderzoek naar de waterretentie in het heuvel-

Foto: bezoek aan groeve Schinnen

“Dat schooljaar konden deeltijdstudenten voor het eerst kiezen voor een afstudeeropdracht” vertelt Dorith. “De groeven spraken me vooral aan vanwege het reliëf. Opdrachten waren tot dan toe alleen in vlakke landschappen. De derde dimensie ontstaat dan pas door bomen, gebouwen of andere objecten. Het Limburgse landschap heeft echte hoogteverschillen in het grondvlak. De Geleenbeek ligt zo'n 60 meter lager dan het plateau en binnen de groeven ging het ook om hoogteverschillen van ruim 30 meter. Ik vond het een uitdaging om daarmee te leren ontwerpen.” Akke beaamt dat: “Echt

landschap van Zuid-Limburg, heeft een extra dimensie gegeven ons plan. ‘De regendruppel opvangen waar hij valt’ werd het motto.”

Dorith geeft toe dat ook de ‘zandbakken van reuzenformaat’ een reden waren om deze opdracht te kiezen. “Het ultieme speelterrein voor de landschapsontwerper, de mogelijkheden lijken eindeloos. Maar na het eerste bezoek werd vooral duidelijk hoe bijzonder de groeven nu al zijn. De steilwanden laten de geologische geschiedenis van het gebied zien met een prachtig kleurenspeel. De sfeer in de groeven was ook altijd inspirerend. Als ik even vast zat

Genieten van het Bourgondische leven in Limburg

Dorith geeft toe dat ook de ‘zandbakken van reuzenformaat’ een reden waren om deze opdracht te kiezen. “Het ultieme speelterrein voor de landschapsontwerper, de mogelijkheden lijken eindeloos.”

Verregende excursie naar Kikbeekbrongroeve

ging ik daar weer een dagje rondlopen en had ik weer honderd ideeën.”

De samenwerking met de milieugroep gaf een bijzondere dimensie aan het afstudeerjaar. “We begonnen het schooljaar met een rondleiding van Nol Simons en Paul Bergmans” vertelt Akke. “We huurden fietsen, genoten van het landschap en het bourgondische leven van Zuid Limburg. De bijeenkomst werd afgesloten met een drankje en een hapje: Limburgse vlaai! We zijn daarna nog vaak teruggeweest in het gebied. Vaak kregen we er mooi weer bij cadeau, maar we zijn ook wel eens compleet verregend, nat tot op het bot, inclusief mijn mobiele telefoon en fotocamera. Gelijk gaf deze regen een impressie; water stroomt oppervlakkig de heuvels af richting het dal en sleurt de vruchtbare lössbodem met zich mee.” Dorith herinnert zich een andere verregende excursie. “Ons onderzoek concentreerde zich op andere groeven in Nederland en België die opnieuw waren ingericht. Een goed voorbeeld van natuuront-

wikkeling en natuurrecreatie in een voormalige zilverzandgroeve bleek de Kikbeekbron bij Ogrimbe. We wilden deze ontdekking graag delen met de milieugroep, maar op die dag in april zijn we helaas verregend. We hopen dat ze nog een keer teruggaan, in de winter als er sneeuw ligt en de zon schijnt, of in juli, als de heide bloeit.”

Dorith vond het fijn om te werken met een echte opdrachtgever. “Echte mensen met namen en gezichten. Daar doe je extra je best voor, maar zij ook voor ons. Ine Crouzen was voor onze eindpresentaties helemaal naar Velp gekomen.” Akke vindt het fijn dat het afstudeerwerk een maatschappelijke relevantie heeft. “Na de presentatie van het eindrapport in september 2009 zijn de groeven echt op de agenda gekomen van de lokale politiek. Er is een landschapsbureau mee aan de slag gegaan en heeft een visie opgesteld voor het gebied. We zijn er trots op dat wij daar aan bij hebben mogen dragen.”

Het onderzoek van de Wetenschapswinkel: een persoonlijke terugblik

In de jaren ‘70 van de vorige eeuw ontstond de gedachte dat wetenschappelijke kennis niet tot de ivoren torens beperkt zou moeten blijven, maar beschikbaar zou moeten zijn voor de samenleving. In reactie daarop werden Wetenschapswinkels opgericht: afdelingen van de universiteiten die studenten en wetenschappelijk onderzoekers inzetten om vragen van maatschappelijke organisaties te beantwoorden.

De Wetenschapswinkel van Universiteit Wageningen bestaat nu zo’n 25 jaar. In die tijd zijn er ruim 250 onderzoeken afgerond. Het onderzoek naar herinrichting van de zilverzandgroeven in Spaubeek en Schinnen, op aanvraag van de Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek, is er één van.

gedreven groep die wist wat ze wilden: de bestaande plannen om de groeven op te vullen met licht verontreinigd materiaal mochten geen doorgang vinden. In plaats daarvan stond de Milieugroep een ontwikkeling voor waarin ná beëindiging van de ontgraving slechts minimaal zou worden ingegrepen. De groeven zouden dan vanzelf ‘groen’ worden, en voor de omwonenden opengesteld worden. De vraag die de Milieugroep bij de Wetenschapswinkel neerlegde was of dit een haalbare optie was.

Vanuit onze wetenschappelijke achtergrond wilden wij graag deze vraag naar een hoger schaalniveau vertalen: wat kunnen de groeven voor de streek gaan betekenen. Immers, door het ‘opschalen’ van de vraag zijn werkwijze en de resultaten niet alleen toepasbaar in Schinnen en Spaubeek, maar wellicht ook nog op andere plaatsen in Nederland. Daarmee zouden we voldoen aan één van de doelstellingen van de

Onze eerste ontmoetingen met de Milieugroep leerden ons dat we te maken hadden met een

Wetenschapswinkel: onderzoek uitvoeren dat niet alleen toepasbaar is in de onderhavige casus, maar waaruit ook lessen te leren zijn voor soortgelijke situaties. De Milieugroep verdient lof dat ze in deze verruiming van de vraagstelling mee heeft durven gaan. Immers, met de verruiming van de vraagstelling werd de uitkomst ongewis: misschien zou er wel een oplossing uitkomen die goed zou vallen bij veel

soms extravagant en buitenissig. Maar juist daardoor leenden hun ideeën zich prima om de discussie over de toekomstige inrichting van het gebied te prikkelen.

Uiteindelijk hebben we een inrichtingsvoorstel voor de groeven kunnen maken dat volgens ons aan de meeste wensen van de betrokkenen voldoet. Maar er is meer. Wij hebben het eindrapport nooit als doel op zich gezien, maar als

“De Milieugroep verdient lof dat ze in deze verruiming van de vraagstelling mee heeft durven gaan. Immers, met de verruiming van de vraagstelling werd de uitkomst ongewis”

partijen (gemeente, provincie, bezoekers, ondernemers enz.) maar die niet zou stroken met het ideaalbeeld van de Milieugroep.

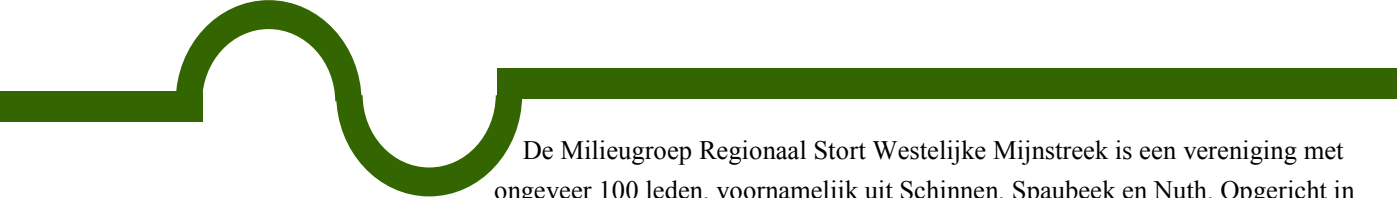
Het wetenschapswinkelproject werd een zoektocht met ook voor ons doen een ongekende hoeveelheid meewerkende studenten. De studenten waren zonder uitzondering enthousiast over het feit dat ze nu eens met een echte praktijksituatie aan de gang konden.

En ook zonder uitzondering waren ze onder de indruk van de toewijding, het enthousiasme en de kennis van de Milieugroep waar ze dankbaar gebruik van hebben gemaakt. Vaak waren de ideeën van de studenten onconventioneel,

middel om de veranderingen in de Westelijke Mijnstreek een handje te helpen. We vertrouwen er op dat het rapport en het proces er omheen er aan bijdragen dat de Milieugroep en de andere partijen op basis van respect, gelijkwaardigheid en onderling vertrouwen kunnen samenwerken aan de verdere ontwikkeling van de streek.

Nu hebben we afscheid genomen van de intensieve samenwerking met de Milieugroep. Die samenwerking hebben we als zeer inspirerend ervaren. Natuurlijk blijven we vanaf de zijlijn de ontwikkelingen in het ‘verre zuiden’ volgen. En: gefeliciteerd met het jubileum!

De Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek is een vereniging met ongeveer 100 leden, voornamelijk uit Schinnen, Spaubeek en Nuth. Opgericht in 1990 met als belangrijkste doel het tegengaan van milieuschade en overlast als gevolg van het storten van afval op de stortplaats Schinnen heeft zij nu als belangrijkste doelstelling het bevorderen van de instandhouding en verbetering van de natuur- en landschapsecologische waarden en van het milieu in het algemeen te Schinnen en omgeving. De vereniging richt haar aandacht op het noordelijk deel van het Centraal Plateau tussen Spaubeek, Schinnen en Nuth met daarin de groeven Spaubeek, Schinnen en Nuth (De Horsel).

Secretariaat:
Ine Crouzen,
Vinkenstraat 7,
6176 EX Spaubeek
tel.: 046-4432750
e-mail:
milieugroep.stort@planet.nl
www.milieugroep.blogspot.com

De toekomst

En de toekomst dan? Hoewel de kans niet groot is dat in dit gebied nieuwe ontgroningen komen zullen wij toch op onze hoede moeten blijven. Verder zullen wij een vinger aan de pols houden bij een vlotte afwerking en natuurlijke herinrichting van de stortplaats en de groeve in Schinnen. Hoe gaat uiteindelijk de groeve Spaubeek afgewerkt worden? Zullen de ontgroningen toch nog worden hervat? In deze groeve heeft de natuur zelf al veel werk verzet. Dat moeten we niet opnieuw verloren laten gaan.

De herinrichting van de groeve en een eventuele uitbreiding van het bedrijventerrein de De Horsel richting Schinnen zal zeker onze aandacht houden.

Dat de aansluiting van een nieuwe Buitening op de A76 tussen Schinnen en Nuth zeer nadelige gevolgen zal hebben voor het Geleenbeekdal is zeker. De definitieve besluitvorming is nog niet rond. Er is nog hoop!

Bij ons 10-jarig jubileum stelden wij in het voorwoord dat wij hoopvol waren dat het Centraal Plateau behouden blijft als een oase van rust en groen. Op dit moment lijkt het erop dat dit inderdaad wordt gerealiseerd. Wij blijven in de toekomst hieraan werken. Zo lang het nodig is.

Het bestuur

